

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1920. — Έτος Β' Αριθ. 74
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 ΜΑΪΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΙΠΑ 30
Έπιστολαί και επιταγαί απ' εύθειας
προς τήν Διεύθυνσιν.

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Όδος Αγίου Κωνσταντίνου αριθ. 7.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Έτησι 8
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 20. 10

Γίνονται δεκταί και συνδρομαί δε άρτισμένοι
αριθμον φύλλον, καθορισόμενον
ύπό τών έγγραφομένων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ

ΜΙΑ ΘΕΛΚΤΙΚΗ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ

Εἶν ἤμουν τόσον πολύ σορός ὅσον πολύ δὲν εἶμαι καὶ ἂν ἀκόμη ἤμουν τόσον ὑπουργοῦς τῆς δικαιοσύνης ὅσον ἀκριβῶς δὲν εἶμαι...

Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ τὸ ἐπεριμέναν ὅλοι, ἄρρενας καὶ θήλειες, ἀπὸ μακροῦ μετὰ ζωηρῶς ἀντιπονησίας.

— Πρέπει ν' ἀνακτήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν μας, ἐβρουγῶντο οἱ μὲν.

— Πρέπει ν' ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὴν τυραννίαν σας, ὠρῶντο αἱ δέ.

Συνήτερο ἐκ τοῦ προχείρου ἕνας μικρὸς καναγτζίκος καὶ τὰ πράγματα ἐσταματοῦσαν ὥς ἐκεῖ με ἀπειλοῦς ἀναγομένους εἰς τὸ μέλλον καὶ ἐπαναλαμβάνομένους εἰς καθὲ εὐκαιρίαν:

— Ὅταν θὰ ψηφισθῆ, θὰ σοῦ δεῖξω ἐγώ...

«Εἶ τέλους τὸ πολυπόθητον καὶ πολυαναμενόμενον, ὡς θεοὺς πλουτίσας ἐν Ἀμερικῇ, νομοσχέδιον ἦλθε καὶ ἐψηφίσθη. Καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἔβρουγαν οἱ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐβήσαν πάλιν ἀδικήματα, εὐρήσαν ὅτι δὲν ἔχουν νὰ «δεῖξουν» τίποτε εἰς τὰ ἔσθρα ἤμισαν τὸν καὶ ἀνελεύθησαν εἰς πικρὰ παράπονα:

— Δίδει περισσότερα δικαιώματα σὲ σὰς.

— Ὅχι, δίδει μεγαλ' εἰτέρας ἐλευθερίας σὲ σὰς.

Ὁ καναγτζίκος ἐνετάθη εἰς ἐλαφρὸν μαλινοῦ καὶ μέλλον «θὰ σοῦ δεῖξω...», ἀνήσθη εἰς ἀπόκρουσιν μέλλον, εἰς τὴν μέλλουσαν ἑσθρῆν ἰσῶν, καὶ δεδομένου ὅτι αὐτὴ ἑβουλομένη μέλλουσα ζῶν, διαρκῶς μέλλουσα καὶ οὐδέποτε παροῦσα ἐνοεῖται νὰ γίνῃ, λές καὶ εἶνε χρέος πρὸς ἐξόφλησιν μηδέποτε πραγματοποιημένην, τὰ πράγματα θὰ ἐσταματοῦσαν πάλιν ἔως-ἔωδ' τοῦθ' ὅπου θ' ἀπεδείκνυε διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ἀδελφοί μου, ὅτι τίποτε τῆς ἐμῆς ζωῆς καὶ δόξης δὲν μεταβάλλεται, οὐδὲν κἀν τὰ ὑπόβρυγα εἰς διαζύγια. Δὲν ἐσταματοῦσαν ὅμως, διότι ἐμεσοσφύρας μίαν ἀπόκρουσιν ἐπέμβασεν. Προέκειται περὶ τῆς πατριότητας τοῦ σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ἡ ἁπο. α ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῶν ἀντιμαχομένων στρατοπέδων, ἐποποιήθη τὴν ὁξυδερμῆ τῆς ἐκείνου ἀπὸ τὰ πρῶτα πρῶτα γυναικῆς, ἐμελέτησε τὸ νομοσχέδιον καὶ ἀπαράσθη εἰς ἕνα πλάγιον δεύτερον: «Αὐτὸς ὁ νόμος ἀντιβαίνει εἰς τὴν τὰδε παραγράφον τῆς τὰδε πράξεως τῆς τὰδε συνόδου τῶν τὰδε Ἁγίων Πατέρων καὶ πρὸς τὴν μὴ κερῶνθ'».

— Μὲν ὑπόχρεος, εἶπα μολὺς τὸ ἀκουσα, ἐπήσθηρα βιαστικὸς κάτω ἀπὸ τὸ καπέλλο μου καὶ ἐσπευσα νὰ ἐξηγήσω εἰς τὴν πλειοψηφίαν τοῦ σεβασμιωτάτου ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔγινε διὰ τοῦς κοσμικοῦς ἐγγάμους καὶ ὅχι διὰ τοῦς Ἁγίους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι ἄλλως τε εἶχαν μείνει ἀνυπακούοι, οἱ μακάριοι. Ἄλλ' ἡ πατριότης, μολογῶντι μητροπολιτικῆ, δὲν εἶχεν, ὅπως ὅλες αἱ πατριότητες ἄλλως τε, αὐτιά διὰ νὰ με ἀκούσῃ καὶ δὲν με ἴκουσε.

«Εἰνήθη μάλιστα με ἀπειλητικῶς διαθεσίως χειροτονίας κατεπάνω μου, δι' ὃ καὶ ἐσπευσα νὰ τραπῶ εἰς φυγὴν καὶ νὰ καταφύγω ἐδῶ, εἰς τὴν πρώτῃν στήλην τῆς δευτέρας σελίδος τῆς «Σφαιράς», ὁπότεν ἐλπίσω νὰ ἐξεστῶ με ἡσυχίαν τὸ ζήτημά μου. Διὰ τὴν περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν θὰ σὰς ἐνδιέφερε, προσθέτω ὅτι τὸ ζήτημά μου εἶνε:

«Ἀνεξαρτήτως τῶν ἠθικῶν δεσμῶν, πρέπει νὰ ἐνομοθωθῶν ἢ νὰ χαλαρωθῶν οἱ νομικοί, οἱ τυπικοὶ δεσμοὶ τοῦ γάμου; Ἄν δηλαδὴ δύο οὐζύγοι δὲν μένου ἀμοιβαίως ἐνγαμησθέντες ἐκ τοῦ γάμου, ἢ ἐάν καὶ ὁ ἕνας μόνον ἐκ τῶν οὐζύγων ἔχει σοβαροῦς λόγους νὰ εἶνε δυσσεβημένος κατὰ τὸ ἄλλο, πρέπει ἢ ὄχι νὰ παρέχεται ἐκκλιση εἰς τὸ διαζύγιον;

— Ἄγετε; ... Ναι; ... Ὅχι; ... Ναι καὶ ὄχι; ...

Παρῆτον, ἀγαπηταὶ καὶ ἀγαπητοί μου, εἶνε τόσον μεπεδνεμένα αἱ γυνῶμαι σας ὥστε δὲν σὰς ἀνοῦα καλὰ! Καλλίτερον εἶνε νὰ μοῦ τὰς στείλειτε ἐγγράφως διὰ νὰ δημοσιεύσω τὰς καλλιτέρας.

Ο ΠΥΜ.

Τὸ χρονικὸν τῆς καρδίας ΕΠΙΒΟΛΗ

Ὁ φ' ὀλος ἀναγνώστης κ. Κ. Ν. ἀπὸ τῶς Πατρῶς ἔχει ἀντιρροήσεις εἰς ὅσα ἐγράφη προχθὲς περὶ τῆς τρυφερότητος ἢ ὅποια ἀπαίτεται διὰ τὴν κατάκτησιν μιᾶς γυναικός. «Ἐγὼ ἔχω ἀκούσει ἀπὸ πολλοῦ» — μοῦ γράφει — «ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐξοῦν ἀπὸ ἐρωτα, ὅτι αἱ γυναῖκες θέλουσι πάντοτε νὰ εἶναι ἀγαπώμεναι καὶ ἐκ τῶν ἀγαπώμενων κ. Κ. Ν., νὰ σὰς ἀπαντήσω ὅτι δύο τινὰ εἶνε δυνατὸν νὰ συμβαίνουν: ἡ ἐκείνου πού σὰς τὰ εἶπαν αὐτὰ ξηροῦν ἀπὸ ἐρωτα, ὅσον ἐξωρο ἐγὼ ὀρυκτολογία, ἢ οἱ σὲς δὲν ἐνοήσατε καλὰ τὴν σὰς εἶπαν.

Πρὸ τῆς κατακτιήσεως δὲν χωρεῖ οὐζήτησις ὅτι χρεῖζεται τρυφερότης, κοιμισμένα, καὶ πολλὰ μάλιστα. Ἄν πάτε «μὲ τὸ ἄργιον» νὰ καταγάγετε ἐρωτικὰς νίκας, σὰς ὑπόσχομαι ἐκ μέρους ὅλων τῶν γυναικῶν τῆς ἡφελίου, νὰ μὴ ἴδῃτε ποτὲ γυναικὰ σὴν ἀγκαλίαν σας.

Μετὰ τὴν κατάκτησιν, χρεῖζεται ὄντως ἐκτός τῆς αἰσθητικότητος καὶ κἀν ἄλλο, τὸ κατὰ ὅμως αὐτὸ δὲν εἶνε τὸ «ἄργιον» πού λέτε σὲς, εἶνε ἀπλὸς ἡ ἐπιβολή. Ἡ ἐπιβολὴ δὲ εἶνε κατὰ πολλὴν διαφορῆσιν τῆς ἀργιότητος καὶ τῆς τυραννίας. Πράγματι ἡ γυναικὰ καὶ ὅς ἐκ τῆς σωματικῆς; τῆς διαπλάσεως καὶ ὅς ἐκ τῆς θησεῶς τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ εἶνε ἀσθενεστέρα τοῦ ἀνδρός, ἔχει συνήθειαν νὰ θεωρῇ αὐτὸν ἰσχυρότερον τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς; καὶ πράγματι τέτοιος πρῆξις νὰ εἶνε ὁ ἀνδρὰς ἀπάναν τῆς γυναικός, διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ τὴν συγκρατῆ, ἀφοῦ μὴ φορὰ τὴν κατέκτησε. Μία γυναικὰ δὲν μένει πιστὴ εἰς ἕνα ἐπιπόλοιν παιδαρέλι, παρὰ μόνον ἐφ' ὅσον διαρκεῖ τὸ κατῆρσιον τῆς. Ἐπειτα τὸ ἐγκαταλείπει. Ἐνῶ ἡ ἴδια γυναικὰ δὲν ἐγκαταλείπει με ἴσῃν εὐκολίαν ἕναν ἄνδρα, ὁ ὅποιος ἀτέκνησεν ἐπιπόλοιν ἕναν τῆς.

Ἄλλ' ἡ ἐπιβολὴ δὲν δημιουργεῖται οὔτε μετὰ ὄρους οὔτε μετὰ τὸ ἔυλο. Ἡ ἐπιβολὴ πρῆξις νὰ εἶνε ἠθικῆ, νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν σοβαρότητα τοῦ ἀνδρός, ἀπὸ τὸν δυνατὸν του χαρακτῆρα, ἀπὸ τὸ ψυχικὸν του σθένος. Ὅσον ἕνας ἀνδρὰς κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς μίαν γυναικὰ ὅχι μόνον ἐρωτα, ἀλλὰ καὶ ἐπίτησιν καὶ σεβασμῶν, ἡμετορεῖ νὰ εἶνε βεβαίως ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐγκαταλείρῃ καὶ ἀκόμη ὅτι οὐδέποτε θὰ παραστή ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσῃ ὄρους καὶ ἐξλο, διότι κἀθε λόγος του, καὶ ἀπλὴ ὑποδείξις του θ' ἀποτελεῖ ἰερὰν ὑπόθεσιν διὰ τὴν γυναικὰ αὐτῆν, διότι ἡ γυναικὰ εἶνε εἰς φέσιος πλάσμη καὶ θέλει νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸν ἀνδρὰ πού εἶνε ἀξίος τῆς.

Ἄλλὰ μοῦ γράφει: «Ἐγὼ ξέφω πολλοὺς ἐρωμένους καὶ πολλοὺς οὐζύγους πού μεταγίρῃνται βίαναν καὶ δέρονται μάλιστα τὸς ἐρωμένους καὶ τὰς οὐζύγους τῶν καὶ ὅμως αὐτῶς τοὺς ἀγαποῦν καὶ τοὺς μένου πιστῆς.

Σὰς παρακαλῶ, μὴ συγχίζετε τὰ αἰτία πρὸς τὰ αἰτία. Ἐκ τοῦ ὅτι ἕνας ἐρωμένος δέροντι τὴν ἐρωμένην του (δὲν ὁμιλῶ περὶ οὐζύγων, διότι αὐτοὶ συστῶν ἰδιοπροσωπικῶς καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐγκαταλείρῃν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ὅταν θέλουν) καὶ ἡ ἐρωμένη του τὸν ἀγαπᾷ, δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι τὸν ἀγαπᾷ διότι τὴν δέροντι, ἀλλ' ὅτι τὴν δέροντι διότι τὸν ἀγαπᾷ. Ἄν δὲν τὸν ἀγαποῦσε δὲν θὰ τὴν ἔδερνε, διότι αὐτὴ ἀπλοῦστα δὲν θὰ ἠνεῖξοτο τὸ ἔυλο καὶ θὰ ἔφρευε. Ἐνοήσατε; Ἄν δηλαδὴ ὁ γυναικεῖος ἐρως εἶνε συχνὰ τόσον βαθεῦς καὶ ἰσχυρὸς ὥστε ν' ἀντέχῃ καὶ εἰς τὸ ἔυλο, δὲν σημαίνει καθόλου καὶ ὅτι ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ ἔυλο.

Αὐτὰ πού σὰς λέγω, νεαροὶ μου κύριοι, συμβαίνου ἐν τῇ πραγματικότητι, καὶ ὅχι αὐτὰ πού μοῦ γράφετε σὲς. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ὑπάρχουν καὶ ὀριωμένους τῆς ἔρωτος γυναικῆς, αἱ ὅποιοι «θέλουσι μετὰ τὸ ἄργιον», ἀλλὰ περὶ αὐτῶν γὰ νὰ μὴ κοιρασθῆτε τώρα, θὰ σὰς μιλῶσω εἰς τὸ προσεχῆς.

Ἐπιβόλη δὲν δημιουργεῖται οὔτε μετὰ ὄρους οὔτε μετὰ τὸ ἔυλο. Ἡ ἐπιβόλη πρῆξις νὰ εἶνε ἠθικῆ, νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν σοβαρότητα τοῦ ἀνδρός, ἀπὸ τὸν δυνατὸν του χαρακτῆρα, ἀπὸ τὸ ψυχικὸν του σθένος. Ὅσον ἕνας ἀνδρὰς κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς μίαν γυναικὰ ὅχι μόνον ἐρωτα, ἀλλὰ καὶ ἐπίτησιν καὶ σεβασμῶν, ἡμετορεῖ νὰ εἶνε βεβαίως ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐγκαταλείρῃ καὶ ἀκόμη ὅτι οὐδέποτε θὰ παραστή ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσῃ ὄρους καὶ ἐξλο, διότι κἀθε λόγος του, καὶ ἀπλὴ ὑποδείξις του θ' ἀποτελεῖ ἰερὰν ὑπόθεσιν διὰ τὴν γυναικὰ αὐτῆν, διότι ἡ γυναικὰ εἶνε εἰς φέσιος πλάσμη καὶ θέλει νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸν ἀνδρὰ πού εἶνε ἀξίος τῆς.

Ἄλλὰ μοῦ γράφει: «Ἐγὼ ξέφω πολλοὺς ἐρωμένους καὶ πολλοὺς οὐζύγους πού μεταγίρῃνται βίαναν καὶ δέρονται μάλιστα τὸς ἐρωμένους καὶ τὰς οὐζύγους τῶν καὶ ὅμως αὐτῶς τοὺς ἀγαποῦν καὶ τοὺς μένου πιστῆς.

Σὰς παρακαλῶ, μὴ συγχίζετε τὰ αἰτία πρὸς τὰ αἰτία. Ἐκ τοῦ ὅτι ἕνας ἐρωμένος δέροντι τὴν ἐρωμένην του (δὲν ὁμιλῶ περὶ οὐζύγων, διότι αὐτοὶ συστῶν ἰδιοπροσωπικῶς καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐγκαταλείρῃν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ὅταν θέλουν) καὶ ἡ ἐρωμένη του τὸν ἀγαπᾷ, δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι τὸν ἀγαπᾷ διότι τὴν δέροντι, ἀλλ' ὅτι τὴν δέροντι διότι τὸν ἀγαπᾷ. Ἄν δὲν τὸν ἀγαποῦσε δὲν θὰ τὴν ἔδερνε, διότι αὐτὴ ἀπλοῦστα δὲν θὰ ἠνεῖξοτο τὸ ἔυλο καὶ θὰ ἔφρευε. Ἐνοήσατε; Ἄν δηλαδὴ ὁ γυναικεῖος ἐρως εἶνε συχνὰ τόσον βαθεῦς καὶ ἰσχυρὸς ὥστε ν' ἀντέχῃ καὶ εἰς τὸ ἔυλο, δὲν σημαίνει καθόλου καὶ ὅτι ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ ἔυλο.

Αὐτὰ πού σὰς λέγω, νεαροὶ μου κύριοι, συμβαίνου ἐν τῇ πραγματικότητι, καὶ ὅχι αὐτὰ πού μοῦ γράφετε σὲς. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ὑπάρχουν καὶ ὀριωμένους τῆς ἔρωτος γυναικῆς, αἱ ὅποιοι «θέλουσι μετὰ τὸ ἄργιον», ἀλλὰ περὶ αὐτῶν γὰ νὰ μὴ κοιρασθῆτε τώρα, θὰ σὰς μιλῶσω εἰς τὸ προσεχῆς.

Ἐπιβόλη δὲν δημιουργεῖται οὔτε μετὰ ὄρους οὔτε μετὰ τὸ ἔυλο. Ἡ ἐπιβόλη πρῆξις νὰ εἶνε ἠθικῆ, νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν σοβαρότητα τοῦ ἀνδρός, ἀπὸ τὸν δυνατὸν του χαρακτῆρα, ἀπὸ τὸ ψυχικὸν του σθένος. Ὅσον ἕνας ἀνδρὰς κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς μίαν γυναικὰ ὅχι μόνον ἐρωτα, ἀλλὰ καὶ ἐπίτησιν καὶ σεβασμῶν, ἡμετορεῖ νὰ εἶνε βεβαίως ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐγκαταλείρῃ καὶ ἀκόμη ὅτι οὐδέποτε θὰ παραστή ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσῃ ὄρους καὶ ἐξλο, διότι κἀθε λόγος του, καὶ ἀπλὴ ὑποδείξις του θ' ἀποτελεῖ ἰερὰν ὑπόθεσιν διὰ τὴν γυναικὰ αὐτῆν, διότι ἡ γυναικὰ εἶνε εἰς φέσιος πλάσμη καὶ θέλει νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸν ἀνδρὰ πού εἶνε ἀξίος τῆς.

Ἄλλὰ μοῦ γράφει: «Ἐγὼ ξέφω πολλοὺς ἐρωμένους καὶ πολλοὺς οὐζύγους πού μεταγίρῃνται βίαναν καὶ δέρονται μάλιστα τὸς ἐρωμένους καὶ τὰς οὐζύγους τῶν καὶ ὅμως αὐτῶς τοὺς ἀγαποῦν καὶ τοὺς μένου πιστῆς.

Σὰς παρακαλῶ, μὴ συγχίζετε τὰ αἰτία πρὸς τὰ αἰτία. Ἐκ τοῦ ὅτι ἕνας ἐρωμένος δέροντι τὴν ἐρωμένην του (δὲν ὁμιλῶ περὶ οὐζύγων, διότι αὐτοὶ συστῶν ἰδιοπροσωπικῶς καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐγκαταλείρῃν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ὅταν θέλουν) καὶ ἡ ἐρωμένη του τὸν ἀγαπᾷ, δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι τὸν ἀγαπᾷ διότι τὴν δέροντι, ἀλλ' ὅτι τὴν δέροντι διότι τὸν ἀγαπᾷ. Ἄν δὲν τὸν ἀγαποῦσε δὲν θὰ τὴν ἔδερνε, διότι αὐτὴ ἀπλοῦστα δὲν θὰ ἠνεῖξοτο τὸ ἔυλο καὶ θὰ ἔφρευε. Ἐνοήσατε; Ἄν δηλαδὴ ὁ γυναικεῖος ἐρως εἶνε συχνὰ τόσον βαθεῦς καὶ ἰσχυρὸς ὥστε ν' ἀντέχῃ καὶ εἰς τὸ ἔυλο, δὲν σημαίνει καθόλου καὶ ὅτι ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ ἔυλο.

Αὐτὰ πού σὰς λέγω, νεαροὶ μου κύριοι, συμβαίνου ἐν τῇ πραγματικότητι, καὶ ὅχι αὐτὰ πού μοῦ γράφετε σὲς. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ὑπάρχουν καὶ ὀριωμένους τῆς ἔρωτος γυναικῆς, αἱ ὅποιοι «θέλουσι μετὰ τὸ ἄργιον», ἀλλὰ περὶ αὐτῶν γὰ νὰ μὴ κοιρασθῆτε τώρα, θὰ σὰς μιλῶσω εἰς τὸ προσεχῆς.

Ἐπιβόλη δὲν δημιουργεῖται οὔτε μετὰ ὄρους οὔτε μετὰ τὸ ἔυλο. Ἡ ἐπιβόλη πρῆξις νὰ εἶνε ἠθικῆ, νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν σοβαρότητα τοῦ ἀνδρός, ἀπὸ τὸν δυνατὸν του χαρακτῆρα, ἀπὸ τὸ ψυχικὸν του σθένος. Ὅσον ἕνας ἀνδρὰς κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς μίαν γυναικὰ ὅχι μόνον ἐρωτα, ἀλλὰ καὶ ἐπίτησιν καὶ σεβασμῶν, ἡμετορεῖ νὰ εἶνε βεβαίως ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐγκαταλείρῃ καὶ ἀκόμη ὅτι οὐδέποτε θὰ παραστή ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσῃ ὄρους καὶ ἐξλο, διότι κἀθε λόγος του, καὶ ἀπλὴ ὑποδείξις του θ' ἀποτελεῖ ἰερὰν ὑπόθεσιν διὰ τὴν γυναικὰ αὐτῆν, διότι ἡ γυναικὰ εἶνε εἰς φέσιος πλάσμη καὶ θέλει νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸν ἀνδρὰ πού εἶνε ἀξίος τῆς.

Ἄλλὰ μοῦ γράφει: «Ἐγὼ ξέφω πολλοὺς ἐρωμένους καὶ πολλοὺς οὐζύγους πού μεταγίρῃνται βίαναν καὶ δέρονται μάλιστα τὸς ἐρωμένους καὶ τὰς οὐζύγους τῶν καὶ ὅμως αὐτῶς τοὺς ἀγαποῦν καὶ τοὺς μένου πιστῆς.

Σὰς παρακαλῶ, μὴ συγχίζετε τὰ αἰτία πρὸς τὰ αἰτία. Ἐκ τοῦ ὅτι ἕνας ἐρωμένος δέροντι τὴν ἐρωμένην του (δὲν ὁμιλῶ περὶ οὐζύγων, διότι αὐτοὶ συστῶν ἰδιοπροσωπικῶς καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐγκαταλείρῃν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ὅταν θέλουν) καὶ ἡ ἐρωμένη του τὸν ἀγαπᾷ, δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι τὸν ἀγαπᾷ διότι τὴν δέροντι, ἀλλ' ὅτι τὴν δέροντι διότι τὸν ἀγαπᾷ. Ἄν δὲν τὸν ἀγαποῦσε δὲν θὰ τὴν ἔδερνε, διότι αὐτὴ ἀπλοῦστα δὲν θὰ ἠνεῖξοτο τὸ ἔυλο καὶ θὰ ἔφρευε. Ἐνοήσατε; Ἄν δηλαδὴ ὁ γυναικεῖος ἐρως εἶνε συχνὰ τόσον βαθεῦς καὶ ἰσχυρὸς ὥστε ν' ἀντέχῃ καὶ εἰς τὸ ἔυλο, δὲν σημαίνει καθόλου καὶ ὅτι ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ ἔυλο.

Ἐπιβόλη δὲν δημιουργεῖται οὔτε μετὰ ὄρους οὔτε μετὰ τὸ ἔυλο. Ἡ ἐπιβόλη πρῆξις νὰ εἶνε ἠθικῆ, νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν σοβαρότητα τοῦ ἀνδρός, ἀπὸ τὸν δυνατὸν του χαρακτῆρα, ἀπὸ τὸ ψυχικὸν του σθένος. Ὅσον ἕνας ἀνδρὰς κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς μίαν γυναικὰ ὅχι μόνον ἐρωτα, ἀλλὰ καὶ ἐπίτησιν καὶ σεβασμῶν, ἡμετορεῖ νὰ εἶνε βεβαίως ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐγκαταλείρῃ καὶ ἀκόμη ὅτι οὐδέποτε θὰ παραστή ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσῃ ὄρους καὶ ἐξλο, διότι κἀθε λόγος του, καὶ ἀπλὴ ὑποδείξις του θ' ἀποτελεῖ ἰερὰν ὑπόθεσιν διὰ τὴν γυναικὰ αὐτῆν, διότι ἡ γυναικὰ εἶνε εἰς φέσιος πλάσμη καὶ θέλει νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸν ἀνδρὰ πού εἶνε ἀξίος τῆς.

Πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος ἡ Μαντῶ καὶ ὁ Κύριος ἔκαμαν εἰς ἕνα κλιμακῶν τῶν σπῆτι τὴν γνωριμίαν δύο ἀνδρῶν. Μετὰ μίαν ἐβδομάδα τὰ δύο ἀνδρῶντα ἐπισκέπτονται διὰ πρώτην φοράν τὴν Μαντῶ καὶ τὸν Κύριον. Ὁ Κύριος συζητεῖ μετὰ τοὺς δύο κυρίους, ἡ Μαντῶ συνομιλεῖ μετὰ τὸς δύο κυρίας: τὰ ἀνδρῶντα μετὰ μιστῆν φραν τὸς ἀποχαιρετοῦν καὶ φεύγουσιν καί, ἀφοῦ ἐμειναν μόνου, ὁ Κύριος λέγει πρὸς τὴν Μαντῶ: — Πολὺ εὐγενικοὶ ἀνδρῶποιοι... Τοῦ κόσμου... Εἶνε εὐχάριστον νὰ περῶ κανεὶς μιά ὥρα μετὰ τοὺς.

— Ἀ, ὄχι καὶ τόσο, γὰ μένα τοῦλάχιστον, ἀντικρούει ἡ Μαντῶ. Καταλάβαιναι ὅτι οὐ βρισκείε εὐχάριστον νὰ μιλήσῃ μετὰ τοὺς ἀνδρῶς, ἢ γυναικῶς ὅμως!... Δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῆς τί εἶνε ἡ οὐζήτησις τῶν: κουτσομπολιό, κακογλωσσία, ἀκανθάλαι! Μισὴ μολὺς ὥρα μίλησα μ' αὐτῆς τὰς δύο κυρίας καὶ τί δὲν ἀκουσα, Θεὸ μου! «Ἡ κυρία Ταδε ἔκαμε τοῦτο» ἡ κυρία Λεῖνα εἶπε ἐκεῖνη. ἡ δεσποινὴς Ἄλφα ἔπαθε αὐτὴ τὴν γκάρα... Δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῆς, σοῦ λέγω! Γι' αὐτὸ ἀποστρέφωμαι τὴν συναστροφὴν με γυναικῶς. Μὲ πιάει τὸ κεφάλι μου ν' ἀκούω κακογλωσσίας... Αὐτὸ γυναικῶς εἶνε ἀδύνατον νὰ μιλήσουν πέντε λεπτά χωρὶς νὰ κακολογησῶνται μίαν ἄλλη. Τοῦλάχιστον οἱ οἱ ἀνδρῶς οὐζήτησις εἶνε γενικῶν θεμάτων ἀναγνωρίζω ὅτι ἔχετε οὐτὸ τὸ πλεονέκτημα...

— Ζήτημα χαρακτῆρος, ἐπεξῆρει ὁ Κύριος μετροπρόφους ἄλλ' ἀρκετὰ κολακευμένους κατὰ βάθος, μεθ' ὃ ἐπιδίδεται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐφημερίδος του.

Ἡ Μαντῶ κἀδαται ἐμπρὸς εἰς τὴν τουαλέτταν τῆς καὶ διορθῶναι τὰ μαλλιά τῆς. Ἐξάφνα διακόπτει τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κυρίου: — Ἄκουσε... Μ' ἀκούς; Ἐπρόσθεξ τὰ μαλλιά αὐτῆς τῆς μικροῦλης κυρίας; Ἐ;

— Ἐγὼ μολλία καὶ αὐτῆς ὅπως ὅλες... Ὅχι, δὲν τὰ πρὸςέξω... τὰ βράζει με δὲν ζελεῖ... τὴν φώτρα μάλιστα ἂν εἶνε ἐστὶ φυσικὰ ξανθὰ καὶ ἐνόησα ὅτι στενοχωρήθηκε, γιὰτὶ ἀκουσε τὴν ἐροῖτήν μου ὁ ἀνδρὰς τῆς ἄλλης κυρίας, ὁ ὅποιος ποῦ φαίνεται διὰ καὶ κορεσθ' αὐτῆ τῆς μικρῆς... Τοῦ ἐπιτρέπει μάλιστα νὰ τῆς κἀν κορτε... θὰ τὸ πιστεύω;

— Δὲν ξέρω, ἀπαντᾷ ὁ Κύριος ἀποροῦσῶς δόχως νὰ διακόψῃ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐφημερίδος του. Ἄλλως τε τί μὰς ἐνδιαφέρει ἐμᾶς γιὰ τὴν ἔξω ὑποθέσιν.

Ἐπακολουθεῖ μικρὰ σιωπὴ ἡ Μαντῶ τὸν παρατηρεῖ με βλέμμα δυσσεβητικῶν καὶ ἐν τέλει διαμαρτυρεῖται: — Ὅριωμένους με σὰς τῶν ἀνδρῶς δὲν μπορεῖ νὰ εἶπῃ κανεὶς δύο λόγια! Κι' ἐν τούτοις πρὸ ὀλίγου ἐβραβύλων διὰ ἀπεχθάνεται τὴν κακογλωσσίαν τῶν γυναικῶν. Ο ΑΤΤΙΚ.

ΜΑΧΕΣ Πολυκύριες στρώγαι, ἡ μάχη τῆς ἐροῖτης μονοκύριος κόρης — μὲτ' ὃ ἀποκρούετ' ἡ ἀρκετὴ εἰς μετὰ τῆς ἀπορῆς λήτης τῆς μάχης ὀρυκτολογία κορμὰ παρωμένα ὁ μαρτυροῦν καὶ ὃ αἶμα πηγμένα.

Δ. Οἰκονομολογος (στρατιωτικῆς)

ΑΠΑΡΑΜΙΔΩΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΣΤΗΣ Ἡ ἀπὸ κακοῦ κατὰρράκτην μικροχρονίος τυφλωσὶς, ἐντελέστερον ἐγχειριστῆν καὶ θεραπευτῆν δὲν ἦδύνατο νὰ εὐθῆ ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τὸν διαπρεπῆ Ὀφθαλμιάτρον — Υψηλῆν κ. Σπῆλιον Χαραμῆν, Διευθυντὴν τῆς «τελειοτέρας» Ὀφθαλμογικῆς Κλινικῆς ἐν Ἀνατολή — ὁδ. Μετάνδρου 27 — καθ' ἃ τῶσι ἡμέτεροι καὶ ἐξοὶ ἐπίσημοι, ἐπισκεψθέντες ἡ θεραπευθέντες ἐν αὐτῇ ἀπεφάνθησαν. Προσφάτως τρεῖς ἐ

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
Ο ΒΑΡΩΝΟΣ - ΔΗΜΙΟΣ
Comte de Villiers de Isle-Adam.

— Ζούρεις ποιος εινε αυτος που εκαθητο εως το τραπέζι σας; με ηρωτησαν ο φίλος μου...

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
Η ΝΥΦΟΥΛΑ
Δάμπρον Πορφύρα

Χλωμή σμά μου έπιρσας, παρθένα, μισα σε θρήνη, μισο στα βρογιά...

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ
ΔΥΟ ΦΙΛΙΑ
Jean Richerpin

Ανδ φιλιά μονάχα θυμόμμαι, απ' όλα τάλλα της ζωής μου. Ανδ φιλιά, ανδ φιλιά...

ΕΡΩΣ ΥΠΟ ΜΑΣΚΑΝ
ΑΙΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΕΡΩΤΙΚΗ

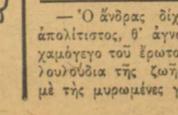
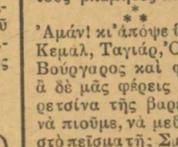
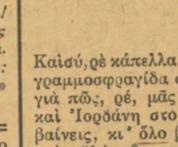
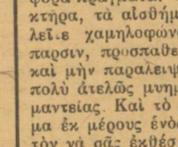
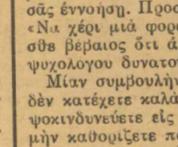
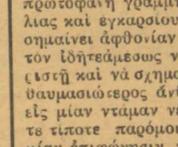
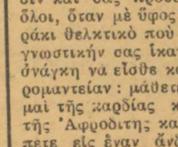
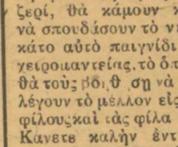
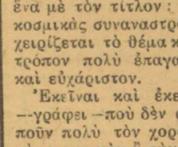
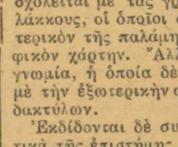
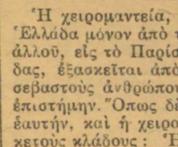
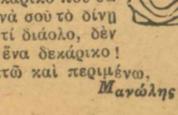
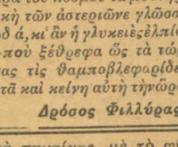
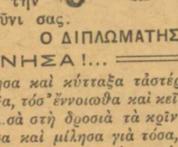
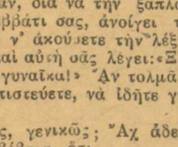
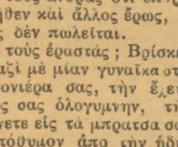
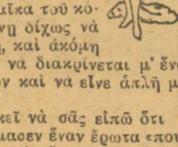
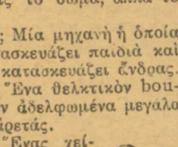
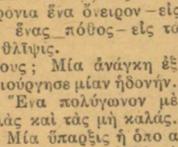
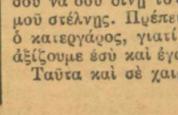
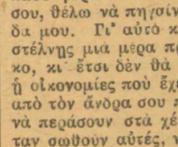
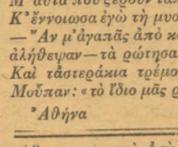
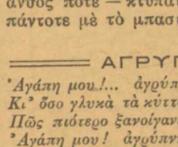
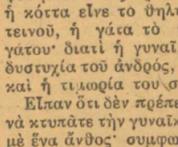
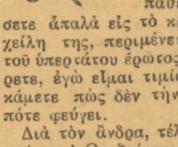
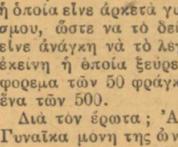
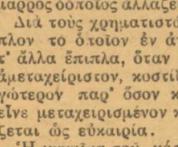
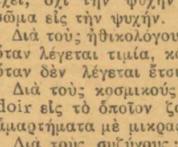
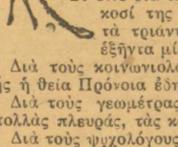
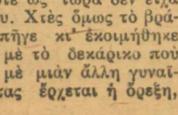
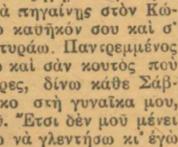
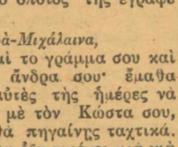
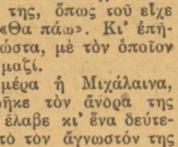
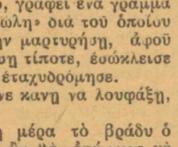
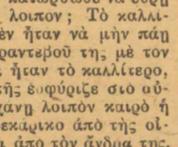
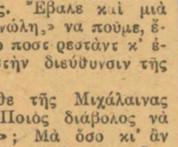
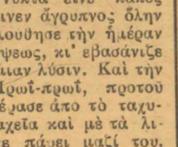
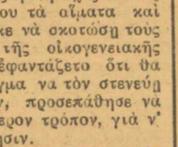
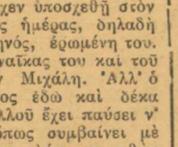
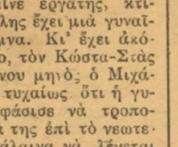
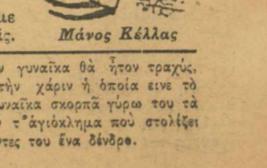
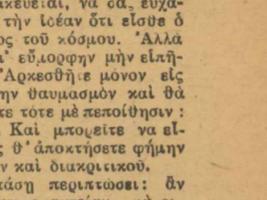
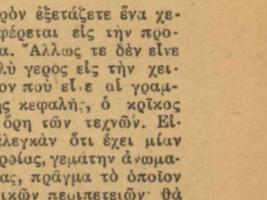
Είμαι ένθουσιος! Πρώτα απ' όλα διότι αποφασίζω επί τέλους να ξεφορτωθώ τον ένοχλητικό Αριστοτέλη...

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΔΕΚΑΦΡΑΓΚΟΣ ΤΙΜΗ
Δόγμα της γκαρσονιέρας

Ο Μιχάλης εινε εγγάτης, κτίστης. Ο Μιχάλης έχει μιá γυναίκα, την Μιχάλα. Κι' έχει άκομα κι' έναν φίλο, τον Κώστα...

ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΕΝΑ
ΧΕΙΡΟΜΑΝΤΕΙΑ

Η χειρομαντεία, την όποιαν έδω εινε την Ελλάδα μονον από της Τουργιαιες γνωρίζομεν, άλλου, εινε το Παρίσι π.χ. εινε πολύ της μάδας...

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ
(ήγουν όμιλία επίκαρροι)

Ούφ! Έσχασον
έξ τής ζεσθός
και ποιω έμβάνιον
έν τώ ιδρώς
τό όποιον
κουκουναμβιον.
Μέλλω ξεροψηθειν
και ξεροσταλιόσαι
έν τοις έμαπτοις ποσιν
ούκ μήν
άλλά και τόν προσεχές μήν
και άταξάπαν
τό καλοκαίσιον
ό καύσων θά μοι καύση
τό ένζιέριον
και γάρ ειμι
ένδεδυμένος
χενδροειδώς

ήγουν μετά βαρέος πατατουκός
και πανδελόνιον ένδρίλλον του Ρετσίνοδ
κουτσεστιν φωτία και ά-ία Λιτύρα
δ. Ό και τά πρήγματα έσ-ινισούρα κοινώσματρα.
Μη ύφιστάμενα δέ ποσώς ύφιλιά ήγουν λιανιά
ούν έυβροχό πραξαι έπενδυματα καλοκαιρινά
τό όποιον
θά μή έξέλθη ή πίστις έμβριθώς εκ τών άνα-
[ποδιών.]

Ο Άγκαθάγγελος

ΕΤΗΛΗ ΕΥΝΟΙΚΡΕΣΙΩΝ
ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ

Παρατηρήθη τελευταίως, ότι εις τά «Ίδιαί-
τερα μάς» πολλοί άναγνώσται προτεινουν προς
τάς άναγνωστρίδας μας άλληλογραφίαν προς
γνωριάν με τελικόν σκοπόν τόν γάμον. Τό
πρώγμα είνε φυσικότατον και προς τιμήν τών
νέων, οι όποιοι άποφασίσαντες να νυμφευ-
θαιν δέν παύρουν την τυχούσαν, αλλά επιθυ-
μούν να εδρουν διά τής άλληλογραφίας μίαν
νέαν με κιλόν χαρακτήρα πρό παντός και με
ήθικα χαρίσματα, ποσού άποβλέψουν εις τά
σωματικά τσιαυτά. Αύτου τού είδους οι γάμοι,
οι όποιοι συνενώνουν πρώτον τάς ψυχας και
έπειτα τά σώματα, είνε εκείνοι οι όποιοι εύ-
λογούνται από τόν Θεόν και φέρουν την ευ-
τυχίαν. Εις τά εθνωκατικά κράτη όχι μόνον
τό σύστημα αύτό τών δι' άλληλογραφίας γά-
μων όπό πολλού έχει καθιερωθή, αλλά και
εργάζονται επιτυχέστατα ειδικά γραφεΐς συν-
οικεσιών. Όπως δ' έγραφε πρό ήμερών έν
προκειμένω ό χρονογράφος τής «Εστίας» εύ-
χής έργο θά ήτο άν προς διευκόλυνσιν τών
γαιων καθιερούτο και εις την Ελλάδα τό
σύστημα τών άγγελιών και τών μεσιτικών
γραφειών. Υπάρχουν πολλοί νέοι, οι όποιοι
είνε ως τής εγγυαίας των, είνε ως εκ τού
χαρακτήρος των δέν είνε εις θέσιν να γνωρί-
σουν κορίτσια, ένφ θά ήθελαν να γνωρίσουν
διά να νυμφυθούν. Τά ύιοι συνβαίνει και
με πολλάς νέας. Ένφ εις μάς άπλής ειδο-
ποιήσαι και διά τής άλληλογραφίας υπερι-
κώντα όλα αυτά τά εμπόδια.

Η «Σφαίρα» διατεθειμένη έξ όλης ψυχής
να διευκολύνη τάς διά γάμου ενώσεις άνα-
γνωστριών με άναγνώστας τής, καθιερόνει
άπό τού σημερινού φύλλου ειδικήν στήλην,
εις την όποιαν όλοι και όλοι οι επιθυμούντες
να έλθουν εις γάμον θά δύναται να δημο-
σιεύουν σχετικας ειδοποιήσεις με όσας θέλουν
λεπομερίας περί τού άτομου των, χαρακτη-
ριστικά, ήλικία, επάγγελμα, κοινωνική θε-
σιν, κ.λ.π. Τάς ειδοποιήσεις αύτάς τάς διευ-
μήσαιεν προς 5 δραχ. έκάστην, έφόσον δέν
υπερβαίνει τάς 50 λέξεις. Κάθε λέξις ύπέρ τάς
50 θά ύπολογίζεται προς λεπτά 20. Η ειδο-
ποιήσις μαζί με την φωτογραφίαν τής; αιτού-
σης ή τού αιτούντος δρ. 15 έν δλω.

Επί πλέον δι' όσους γάμους θά πραγματο-
ποιούνται διά τής στήλης αύτής, ή «Σφαίρα»
ευχαριστώσ θ' αναλαμβάνη να δημοσιεύη δω-
ρεάν τό σχετικόν κοινωνικόν.

Και με την εύλογίαν του Θεού την έγκαι-
νιάζομεν.

Είμαι νέος 26 ετών μάλλον κοντός, χαρακτηριστικά
κανονικά, επάγγελμα έλευθερον, εισόδημα μέγρι χιλίων
δραχμ. μηνιαίως, τόπος διαμονής; Αθήναι. Έάν εύρι-
σκα νέαν Αθηναίαν μορφωμένην και ά, καλοκαταθεραμ-
μένην, εύπρεπούς έμφανίσεως, έστω και άπροικον, χα-
ρακτήρος συμφωνούντος προς τόν ιδικόν μου, ευχαρί-
στωσ θά την ένυμφεύμη. Προτιμώ μελαχροινάς
fausse-maigre, με χαρακτηριστικά γλυκά, όχι χτυ-
πητά πολύ. Απευθυνόντες: Πλάτων Φ. Παρθένη.
Πόστ-Ρεστάγ. Έναύθα.

ΤΑ ΣΤΙΧΑΚΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Περί τό διαζύγιον
τρικούβερος κανιάς
τό ρόσο, άφού προσέβαλε
δεινώς τού; βουλευτάς,
τόρα ζητεί άκήρωσιν
και δίδει εξηγήσεις,
έκείνοι θέλουν κύρωσιν
και Ικανοποιήσεις
κι' οι άτυγχείς οι σύζυγοι
μαλλιοτραβιούντα επίσης
μ' όσας ό νόμος έφερε
νέας παρεξηγήεις.

Και μέσ' στον κυκλώνα αυτόν
ούτε άκη δέν θά βώη,
άλλ' ούτε και διαζύγιον
να πάρη δέν μπορείς.
Σε λίγο όμως δέν θά μπορή;
ούτε ψωμί να πάρη;
γιατι κι' άν έσκοτώθηκε
ό λήσταρχος Μπεκιόρης,
μένουνε κι' άλλοι λήσταρχοι
που γδύνουν τόν κοσμάκη
και θ' άκριβήνουν τό ψωμί
μ' ένα εικοσαράκι.

Τό εικοσαράκι δηλαδή
πού πρόκειται άπ' αϊώνων
να πάρουνε ως σύξην,
κατόπιν τόσων άγώνων,
του κράτους οι υπάλληλοι
κ' έτσι άφοι βελτιώσουν
τήν θέσιν των ήριστικώς
τότε θά κατορθώσουν
να ζούν κι' αυτοί άξιοπρεπώς
κι' εις πρώτην ευκαιρία
ék πείνης να πεθαίνουνε
έν αξιοπρεπεία.

Η. Ναλός

Ο ΝΕΟΣ ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

Εις τό Μιλάνο ήρχισε πρό ήμερών ή δίκη
ένός διασήμου άρχηγού διαροητικής συμμο-
ρίας, του Άλβέρτου Λούπτι, ό όποιος σεινύ-
νεται ν' άποδιή εις τήν έαυτον του τό όνομα
του Άρσεν Λουπέν. Κατηγορείται διά σειράν
διαρρήξων και κλοπών, τάς όποίας διέπραξε
με τόλην καταπλήττουσαν. Εις τό λοιποδυ-
κόν του στάδιον έλαβεν άνίγκην ένός αυτοκι-
νήτου, διά ν' άποκομίζη τά έπιπλα τών οικιών
τας όποίας άτεγύμνωσ. Εισήλθε λοιπόν εις
ένα γκαράζ, έδιώλεσε τό καλλίτερον αυτοκίνη-
τον, έπήδησε πρό τού μοτέρ και άτήγαγε τό
αυτοκίνητον καταδικαζόμενος από σωφέρ ά-
στυνομικούς και πολιτας χωρίς να συληρθή.
Από τό Μιλάνο επεξέτεινε την δράσιν του
εις τό Σίν-Ρέμο, όπου έφείλκνε τήν προσο-
χήν του τό τιμειόν του Ταχυδρομείου. Ένα
άποψευμα αύτός με δύο άλλους συνεργόφους
του, ώπλισμένοι με βερόλλιο, εισήλασαν εις
τό ταμειον, την στιγμήν που ό υπάλληλος έρω-
τοτροποιεσ με μίαν δακτυλογράφον. Ένεθυ-
λάκωσαν όλον τό περιεχόμενον του χρηματι-
κιβωτίου, άνερχόμενον εις τό ποσόν των 2.000
λιών, παρέλαβον όσην ήμπορούσαν μεγαλει-
τέραν ποσότητα γραμματισήμων, ό Λούπτι
παρέδωκε εις τόν ταμίαν την κάρταν του εις
την όποιαν ώμολόγει ότι αύτός διέπραξε την
κλοπήν και δέν πρέπει να ένοχοποιηθή ό ύ-
πάλληλος, και, ευγενής καθώς ήτο, προσεφέρ-
θη να συνδεύση την δακτυλογράφον έως τό
σπίτι τής, άτέχον τριακόσια περίπου μέτρα.

Πολλοί τών συνενόχων του Λούπτι ειχον
συληρθή, άλλ' αύτός κιαόρθωσ πάντοτε να
διαφύγη, μέχρι τής ήμέρας καθ' ήν έκαμε τό
σφλιμα να μετρίβη εις τό σπίτι τής; έρωμένης
του. Η άστυνομία, ή όποία ειχεν ανακαλύψει
κι' παρακολουθήση την έρωμένην του, μέσα
εις τάς άγκάλας τής; τόν συνέλαβεν. Ο Λούπτι
κατά την πρώτην ήμέραν τής δίκης του,
καθώς έκαθητό εις τό έρώπτον του κατηγο-
ρημένου, άέσπυρεν έξαφνα ένα περίστροφον,
τό όποιον άγνοούσν πάς κατορθώσε να προ-
μθηθεύη, και έπυροβόλησε τρίς κατά τού στή-
θους του με άστραπαίαν ταχύτητα. Τραυμα-
τισμένος βαρέως μεταφέρθη εις ένα νοσοκο-
μειον, όπου άναμνηται από ήμέρας εις ήμέ-
ραν τό τέλος του. Εις την τέσπην του ευρεθή
μία έπιστολή, διά τής; όποίας ειδοποιούσε τόν
δικηγόρον του ότι θά ητοκτόνει. Υπεγράφε-
το δέ: «Άλβέρτος Λούπτι ή Άρσεν Λουπέν—
τό ίδιον είνε»!

— Για ν' άγαπήση κανεις άρκει μιιά ιδέα; για ν' ά-
γαπηθή χρειάζονται του άχιστον δύο.
— Υπάρχουν άνθρωποι οι όποιοι άρκούνται να ύ-
πάρουν, υπάρχουν άλλοι οι όποιοι ζούν οι τελευταίοι
αυτοί ζούρουν να πεθαίνουν εύμορφα.

**ΤΑ ΡΑΒΔΑΚΙΑ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ.**

Περδίκω μ' π'λί μ'
Δέν μ' λίες, ουρή σου-
ρουκλειού, οββ'ς κανιά
στάλα, μπαλόν'ς, ύφαιν'ς
στούν άργαλειό, για μ'
βάν'ς μαθές τόνα πόδ'
άπάνου σι' άλλου κι' ά-
πέ όσα παν κι' όσα έρ-
θουν, έντικα τραβείσι ου
μήνος; Αι; Τι μι μέλλ'
ίμένα τι κάν'ς κι τι κρι-
άν'ς ισύ; Τούν κακό σ'
τούν κισό κι τού μίγα
έλιουσι, δι θά μι μι

μέλλ'! Άμ' ποιόνι θά μέλλ' κάνι; Του Πατρι-
άρχ' τ'ς Καπριναούμ! Σ' άουσταον, ουρή άκα-
μάτρα, γιατί θέλου να μάθου άν εισ' άκόμα
ρέμιτιλου άσκέρ' σα πέρα όπουσ ήταν κούτσ'-
κη για σ'μαζούχ'κις κανιά στάλα κι' έβαλις
ένα δράμ' μυαλό στου ξερουκαυκάλο σ', ψα-
ρουκέφαλ' τ' διαδλ'. Κι' έτο' να κανουρίσου
κι' ισύ τ'ν πουρεία μ' κι να ξεσου άν, φρόντις
βάλ' κανιά βουλά ου Γιαραμπής του πουδαρά-
κι' κι' ου Ζιζιβούλ'ς του χιοάκι τ' κι σι
πάρου, θά πουσεσι κι ου δ'λιουστιας να
βγάν'ς κανιά δικάσα, για θ' άκαρτιόσ; να σ'
φέρου ισύ να πουνιάζισι κι να τρώσ; άπ' τά
έ.μι μαθές. Άεινι μακρού ποδεισι νυχτου-
μέν' καφαση! Πάκη Ικείν' ή άπυχή άπ' οι
γ'νακισ κ'θουταν διπλουτριπλουκλειουμένης
μέσα στου ρ'μαδιακό τ'ς κι σκουτουνουταν
τόχα μ' σ' δ'λειά γνέθουτας τ' ρόκα τ'ς κι
τήραγαν πού θά νάρθ' ου άντρας τ'ς τάν τ'ς
φέρ' ψωμί να φάνι. Πάει κι πίσου δέ γι-
νάει σιν του λαγιαονι κι αυτίν'. Τώρα του
πάσα ένα θηλ'κ' άπ' θέλ' να ζήσ' στουν κό-
σμου, δ'λιέυει κι βγάν' του ψουνακι τ' μαναχό
μι τόν ιδώτα τ' προσώπου τ' κι του πουδαρ-
γιού τ' κι τ' χιογιού τ'. Δέν έρχισι ιδώ σ' εν
Άνθίνα να ιδή; μουδιστρούλι; κι καπιλοδιδις
κι φαγκουραφουδισ κι δαχ'λουγραφίς κι
γραμματ'κίνις μιλλουνια μαθές, χώρια οι κιο-
νιούνις κι' οι γκαρόσες, άπ' δ' ιευνι μέρα
νύχτα για τούν κατακαυόμενον τούν Ιπυούσιον.
Δέν έχ' πλιουον πέσι πητα να σι φάου κι κρα-
σί να σι ρουφού. Τα πράματα άλλαξαν σή-
μιρις φύργδη μίγδη. κατά πώς του λιέν κι
οι γραμμαστ'ρούμν'. Θέλ'ς να φά; Να δ'λιέψη
πρώτα, κι' άπ' φάί ισέ'τα, βγάλε κι τούν άγλέ-
ουρα. Οι να σ'ς κουβαλάμι ιευι; οι άντροι
τ' Αμπαρά κι του Ισάμ τ' αγαθά κι σεξ; να
τώχισι ουλου ραχάτ' κι έαπλουταριό κι να
λουτραίν' ου ζβέγκου σας σάν τ' άγιλιάδισ τ'ς
Άβησσ'νίας. Δ'λειά, Ιγροσία, να μηξ; κι ου
στου μαγγανουπήγαδου κι' άπ' τότινις θά σοψ
ελτου πόσα άτίδια παίν' ου σάκκουσ. Έτο'
θ' άπουχτή'σι κι σεξ; τ'ν ψήφου κι' ό, τ' άλλου
χαλιευτί. Δέν ειδισ άπ' οι μουδιστρούλις ιδώ
θά κίν'νι τώρα κι συλλουγου λιεει για ν'
αυγατίσ'νι του μερολοδουλ' τ'ς; Σά θέλ'ς έλα κι
ου ιδώ να σι κάνου μουδιστρούλα κι πρου-
δρινα στου συλλουγου. Σά δέ θέλ'ς πάλε, ποτέ
μη σόης κι θέλ'ς. Ζι μάν φού.

Ταύτα κι μένου *Μήτρους Κουρνόγαλου*

Από την ζωή των νεοπλουτών

ΕΠΤΑΚΙΝΗΤΟΝ

Διαβόητον μύτερ μου,
Έγιένο κέ έγυαν ποδύ. Τό γιωμα έτσακό-
θουκα ταναπαλην Μέ, τό άντρορα μου τό όπην
Ιθελαι να πάμι υπερήπατον εις τό Κηρησά
μετά επτακνήντον και ισό δαιν ήθελα; να Πάο.
— Δαιν μένο; σε επτακνήντον του, λέγο
σκηζομεν,
— Γιατι σεί ζεσαι;
— Γιατι περτατάί γλιγορη; κι μι πήνυ
θάλασα κέ ζαλήζουμι. Και ισσ άλλον κόβη
άνθρωπος τό επτακνήντον.
— Δέν κόβει μύ λέγο. Κιάν κόψει καννατ-
ναν θά ήνε ξίνος από έξο.
— Τώ μηαλώ σου κέ υήα λήρα χαζάι τό ή-
πον άφού. Κοβι τους από! έξω πώ
σο μάλον θά κόβη τούς από μέσσα
όπου τούς; έχοι στώ χέρη του κέ
πηδ σεμά.

Καλλά δέν τό τά Ιπα έπεφαναίς
μυταιρ μου τό όπτον άπτούνωσ ό
μπεξέβγγις τόβαλι καλά κέ σόνι
να μι σκατόσι. Έρμασι
μεντάμ Garré - foule